

YEREL REFORM BULUŞMALARI - 2

MERKEZİ İDARE VE YEREL YÖNETİMLER YETKİ PAYLAŞIMINDA İDARİ VE MALİ ÖZERKLİK

MURAT KARAYALÇIN

İyi günler sayın konuklar. Sizleri, İzmir'in Sayın Büyükşehir Belediye Başkanı Dr. Cemil Tugay'ı toplantımıza katılarak bizi çok memnun eden metropol belediye başkanlarını, belediye meclis üyelerini, başta sayın Genel Sekreter olmak üzere İzmir belediyelerinin değerli çalışanlarını, burada bulunan aynı tarihlerde birlikte görev yaptığımız, siyaset yaptığımız, önceki dönem belediye başkanlarını, önceki dönemin İzmir siyasetçilerini, belediye başkanlarını, milletvekillerini selamlıyorum.

Ayrıca burada çok sayıda arkadaşım var. Mülkiye Mektebi'nden arkadaşlarım var, sınıf arkadaşlarım var. Onları selamlıyorum. Herkesi tam olarak gördüğümü söyleyemem ama biraz önce Ankara'nın eski Çankaya Belediye Başkanı Sayın Bülent Tanık'ı görmüştüm. Onu selamlıyorum. Önceki dönem Büyükşehir Belediye Başkanınız benim sevgili dostum çok sevgili Aziz Kocaoğlu'nu selamlıyorum. Bu toplantıyı özel olarak izlemek üzere gelen, Büyükşehirçe Belediye Başkanı Dr. Hasan Akgün'ü de özel olarak selamlamak istiyorum. Katılımı nedeniyle kendisine teşekkür ediyorum. Hasan Akgün yedinci dönem belediye başkanlığını yapıyor bu anlamda Türkiye belediyeciliğinde ilginç bir isim. Bence belediyecilik yalnızca teknik iş değil, yalnızca mühendislik işi değil, yalnızca siyasi bir iş değil. Aynı zamanda güçlü bir beşeri yönü olan bir iş. Eski bir belediye başkanıyım. Ankara'da belediye başkanlığı yaptım. Ama bir kişinin yedi dönem belediye başkanlığı yapmasını üzerinde özel olarak durulması gereken bir konu. Katılır mısınız bilmiyorum ama tepkilerinize bakınca katıldığınızı görüyorum. Yani Yerel Reform Girişimi Derneği de belki konunun bu yönü üzerinde durabilir kanısındayım.

Bizimle birlikte bu toplantıyı düzenleyen Mülkiyeliler Birliği İzmir Şube Başkanlığı'na, bize desteklerini esirgemeyen İzmir Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na teşekkür ederek hepinize hoş geldiniz diyorum. 2025 yılının hepimiz için iyi bir yıl olmasını diliyorum. Yerel Reform Girişimi Derneği'nin başkanıyım. Yerel Reform Girişimi Derneği'ni altı ay önce Ağustos ayında kurduk. Amacımız, yerel yönetimlerin bir reforma tabi tutulması ve yeniden düzenlenmesi çalışmalarına katkıda bulunmaktır. Bunun için kurulduk, bunun için çalışma yapıyoruz. Ama yalnızca yerel yönetimlerin tek başlarına reforma edilmesinin, reforma tabi tutulmasının yeterli olmayacağını da bilincindeyiz.

Anayasamızın 123.maddesi Türkiye'de kamu yönetiminin merkezi yönetimiyle ve yerel yönetimleriyle bir bütün olduğunu söylemektedir. Konuyu o bütünlük içinde değerlendirdiğimizde o bütünün bir parçasının tek başına reforme edilmesi, reforma tabi tutulması söz konusu olamaz, olmamalı. O bütünün birlikte reforma tabi tutulması gerekiyor. O bütünün, yani Türkiye'de kamu yönetiminin topyekûn gözden geçirilmesi, yeniden düzenlenmesi gerekiyor. Bundan 84-85 yıl önce, 1939 Ocak ayında, galiba 84-85 yıl ediyor, Dönemin başbakanı Dr. Refik Saydam hükümet programını Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne sunduğunda kendisinin 16 yıl Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin kuruluşundan o tarihe kadar geçen 16 yıllık sürede hemen hemen tümüyle bakanlık yapmış olmasına karşın milletvekillerine Türkiye'de A'dan Z'ye kadar her şey bozuktur ve bunların yeniden düzenlenmesi gerekmektedir dediğini biliyoruz. Tasavvur ediyor musunuz?

İsmet İnönü'nün başbakanı, Atatürk'ün bakanı, 1939 yılında başbakan oluyor ve kamu yönetiminin A'dan Z'ye tümüyle bozuk olduğunu, yeniden düzenlenmesi gerektiğini söylüyor. Sayın konuklar, o tarihten sonra beşer onar yıl arayla, özellikle de darbelerden sonra,

Türkiye'de kimi zaman yalnızca merkezi yönetimin yeniden düzenlenmesi için, kimi zaman tek başlarına yerel yönetimlerin düzenlenmesi için, bir iki kez de her ikisinin birlikte düzenlenmesinin ele alınması için çeşitli çalışmalar yapıldı. Çeşitli projeler hazırlandı. Türkiye'nin en itibarlı kuruluşları, üniversiteleri, bu hazırlıkların içinde yer aldılar. Devlet Planlama Teşkilatı, Devlet Personel Dairesi, Orta Doğu Amme İdaresi, aklınıza hangisi geliyorsa, çok sayıda uzman, bilim insanı bu çalışmalarda görev aldılar. Projeler hazırlandılar, raporlar hazırlandılar. Başbakan'a, bakanlar kuruluna sundular. Ama bunların hiçbirisi uygulanmadı. Bunu da tasavvurlarınıza sunuyorum.

Tasavvur edebiliyor musunuz? Bir başbakan bu düzenlemeyi gerekli görüyor. İsmet İnönü, koalisyonlar döneminde, 27 Mayıs'tan sonra, 61-62 yıllarında, Mehtap Raporu'nu hazırlıyor. Merkezi idarenin yeniden düzenlenmesinin hazırlanmasını istiyor. Talimat veriyor. Çok ciddi çalışmalar yapılıyor. Ama bunların hiçbirisi uygulanmıyor. Daha sonra, bu kez Kaya Raporu adını taşıyan, o da galiba 12 Eylül'den sonraydı, bir başka çalışma yapılıyor, o da uygulanmıyor. Bunların hemen hemen hiçbirisi uygulanmadı.

Daha sonra zamanla kamu yönetiminin başta yerel yönetimler olmak üzere yeniden düzenlemeye tabi tutulması hoş bir söylem olarak siyasetçiler tarafından arada sırada dile getirilmeye başlandı, o kadar. Bir ciddi proje değil, bir ciddi hazırlık işareti değil, Ama bundan söz edilse iyi olur, seçmenin de hoşuna gider diye düşünüldüğü için bunlardan söz edilmeye başlandı. Ama o kadar. Onlardan da bir şey çıkmadı.

Yerel Reform Girişimi Derneği olarak bunu değiştirmek istiyoruz. Yerel Reform Girişimi Derneği olarak bu konuyu öncelikle yerel yönetimlerin ve Türkiye'de merkezi idarenin, merkezi yönetimin yeniden düzenlenmesi konusunu sürekli Türkiye'nin gündeminde tutmak istiyoruz. Bunun insanlarımızın daha güzel bir gelecek yaşamaları için bir zorunluluk olduğunu, bir gereklilik olduğunu düşünüyoruz. Bu amaçla kurulduk.

Sayın konuklar iki ayda bir Türkiye'nin bu bağlamda önem taşıdığını düşündüğümüz konularını Türkiye'nin tartışmasına açmak istiyoruz. Buna yerel yönetimlerde idari ve mali özerklik başlığıyla başladık. Bu başlığı bilinçli olarak seçtik. Çünkü bize göre özerklik, Türkiye'de yerel yönetimlerin, belediyelerin, il özel idarelerinin varlık nedenidir, temelidir. Eğer özerk bir yönetim yoksa, eğer belediyeler özerk değilse, belediyelerin ve öteki yerel yönetim birimlerinin merkezi idarenin bir şubesinden herhangi bir farkı olmayacaktır. Belediye ancak özerk ise belediyedir. Özerkliğe sahipse yerel yönetimdir. Özerkliğe sahipse başı dik hemşerilerine hizmet verecektir. Aksi takdirde memurlaştırılmış bir yapının söz konusu olacağını düşünüyorum.

Türkiye'de değişik tarihlerde özellikle 70'ler sonrasını dikkate alarak söylüyorum yerel yönetimlere yeni yetkiler verilmiştir. Yerel yönetimlerin yetkileri genişletilmiştir. Başta planlama olmak üzere, başta kent planları, kent planlaması olmak üzere, merkezi yönetim, İmar ve İskan Bakanlığı'nın elinde tuttuğu yetkileri yerel yönetimlere devretmiştir. Bu dönemleri yaşadık, bu dönemleri biliyoruz. Ama kimi zaman da verilen bu yetkiler geri alınmıştır. Bu yetkilerin geri alındığına da tanık olduk. Geri alındığını da biliyoruz. Böyle garip bir şey var sayın konuklar. Bir genişliyor, bir geriliyor.

Aslında işin doğasına aykırı bir durum var. Şu anlamda işin doğasına aykırı bir durum olduğunu söylüyorum. Genellikle yetkiler verildikten sonra geri alınamaz. Genellikle yetkiler verildikten sonra orada kalır. Onların yanına yenilerin eklenmesi gerekir. Eğer verilen yetkiler geri alınabiliyorsa, burada yaşamın doğal akışına aykırı bir durum bulunmaktadır. Gerçekten yaşamın doğal akışına uygun olmayan, aykırı olan bir durum var.

Sayın konuklar, ortada yapısal bir sorun var. Bu yapısal sorun nedeniyle bir genişleme, bir gerileme yaşanmaktadır. O zaman bana göre çok önem taşıyan bu saptamanın gerisindeki yapısal soruna bakmamız gerekiyor. Nedir bu? Nedir yapısal olan sorun? Ben şöyle

düşünüyorum. Bu yapısal sorunun özünde Türkiye'de bir yurttaşla bir hemşerinin kullandığı oyun, seçimlerde verdiği oyun aynı derecede, aynı güvenlik ölçüleri içinde olmaması bulunmaktadır. Garip olduğunu bildiğim için bir daha söylemek ihtiyacını duyuyorum. Yurttaşın verdiği oy geçerlidir, hemşerinin verdiği oy geçerli olabilir de olmayabilir de. Kime oy verdiğine bağlı. Aslında ikisi de aynı kişi değil mi? Ben Murat Karayalçın, Türkiye Cumhuriyeti yurttaşıyım. Cumhurbaşkanı için milletvekilleri için oyumu bu kimliğimle yurttaş kimliğimle kullanıyorum. Ben aynı zamanda Ankara kentinin Çankaya ilçesinin hemşerisiyim. O şapkamla da hemşeri şapkamla da oyumu Ankara Büyükşehir Belediye Başkanı için Çankaya Metropol Belediye Başkanı için ve belediye meclis üyeleri için kullanıyorum. Ama aynı kişi olmam oylarımın aynı değerde olmasını sağlamıyor. Ben yurttaş olarak oyumu kime verirsem vereyim o oy geçerli. Ama hemşeri olarak oyum her zaman geçerli değil. Biraz önce dediğim gibi geçerli olabilir de olmayabilir de. Kime oy verdiğime bağlı. Hemşeri olarak hangi partiye oy verdiğime bağlı.

Bunun Türkiye mizahında karşılığı var. Rahmetli Aziz Nesin'in "Yaşar Ne Yaşar Ne Yaşamaz" diye bir eseri vardı. Türkiye mizahında karşılığı var ama bunun demokraside karşılığı olamaz. Olmamalı. Eğer benim oyum hemşeri olarak benim kullandığım oy duruma göre değişebiliyorsa, partisine göre değişebiliyor ise, bu demokrasilerde yok hükmünde olmalıdır.

Sayın konuklar denilebilir ki, Yerel Reform Girişimi Derneği olarak madem ki sorunu burada görüyorsunuz, madem ki yapısal bir sorun olduğu kanısındasınız, o zaman kardeşim başka işlerle uğraşmayı bir yana bırakın. Demokrasideki çifte standardın üzerine gidin, bununla mücadele edin, bunu engellemeye çalışın. Evet, bunu yapmamız gerekiyor. Bunu hep birlikte yapmamız gerekiyor. Kim olursak olalım, hep birlikte demokrasiye sahip çıkmamız gerekiyor. Kimin oyu olursa olsun onun oyuna hep birlikte sahip çıkmamız gerekiyor. Evet bunu bir yandan yapacağız ama bir yandan da biz bunun yanı sıra yerel yönetimlerin idari ve mali özelliğinin tartışılmasını gerekli görüyoruz.

Aslında biz bunun tartışılmasını çok da gerekli görmüyoruz, onu da söyleyeyim. Çünkü biz yerel yönetimlerin idari ve mali özerkliğinden yanayız. Çok açık bir biçimde diyoruz ki, yerel yönetimlerin idari ve mali özerkliği olmalıdır. Tartışılmasını istediğimiz konu bu değil. Tartışılmasını istediğimiz konu, bunun karşısında olan karanlık vesayet kurumudur. Vesayet kurumunun tartışılmasını istiyoruz. Onun tartışılmasından yanayız. Tabii ki üniter bir devlette siyasi özerklik olamaz. Olmamalı. Üniter devlette idari ve mali özerklik olur yerel yönetimler için. Siyasi özellik olamaz. Ben üniter devlete inanan bir siyasetçiyim. Bunu yalnızca anayasa maddelerden ikinci ve üçüncü maddeyi gerekçe göstererek söylüyor değilim. Bir yurttaş olarak, bir siyasetçi olarak bu topraklarda, yaşadığımız topraklarda siyasi varlığımızın sürdürülebilmesi için üniter devletin gerekli olduğuna inanan, bunu içselleştirmiş birisiyim. Ama idari ve mali özerklik ile, özellikle siyasi özerkliğin çok farklı olduğunu bir kez daha ifade etmek isterim. Eğer yanlış olan vesayet kurumuysa, bana göre öyle, bunun tartışılması gerekiyor. Hem de ivedilikle tartışılması gerekiyor sayın konuklar.

Bunu şu nedenle söylüyorum. Bu kurum zaten yanlış bir kurum ama vesayet kurumunun bu hükümet döneminde, bu yönetim döneminde işletilmesi, zaten yanlış olan bir işleyişin daha da vahim sonuçlar getirmesini beraberinde taşıyarak ortaya koymaktadır. Aslında, yalnızca bu yönetim için demeyeyim, genel olarak vesayet yetkisi, siyasi iktidarlar tarafından bir tehdit aracı olarak kullanılmıştır.

İki örnek vereceğim. Bir tanesi 1989. Sayın Uğur Büke, hatırlıyorsunuz, oradaydınız. Ben de hatırlıyorum, oradaydım, adaydım, seçime gidiyorduk. Dönemin iktidarı, Anavatan Partisi, vesayet kurumunu tehdit olarak kullandı ve dedi ki, "ey halkım, eğer benim partimin adaylarına oy vermezsen, muhalefet partinin adaylarından belediye başkanı seçersen, onların elini kolunu bağlarım". Belki sözle anlamamış olabilirler diye düşünerek bir de sokakların billboardlarına bu dediklerini temsili bir resimle gösterdiler. Tabii herkes gördü

ama bir aday olarak ben daha bir farklı gözle gördüm. Bir belediye başkanını sandalyeye oturtmuşlar, elini kolunu ayağını bağlamışlar, gözünü bağlamışlar. Bunu mu istiyorsun diyor. Buna mı oy vereceksin diyor afişte. Halk ona oy verdi. İnadına ona oy verdi. Ama burada önemli olan, bunun bir tehdit aracı olarak kullanılmasıdır.

Aradan 35 yıl geçti. Bugüne geldik, sayın konuklar. Bugün, vesayet kurumunun bir tehdit aracı olarak kullanılmasının yeni adı "silkeleme". Ben bu lafı ilk kez duydum. Yani burada şehir planlaması okumuş, ben şehir plancısı değilim, mülkiyeliyim ama şehir planlaması okumuş teknik elemanlar da var. Sanırım şehir planlamasında Faruk, silkeleme diye bir laf var mı bilmiyorum. Böyle bir şey okumamışsınızdır. Bunu yeni getirdiler.

89'la bugünün farkı ANAP iktidarı söylemişti, tehdit etmişti ama o tehdidi infaza dönüştürmemiştir. Bu yönetim hem tehdit etti hem de infazını başlattı. Cumhuriyet Halk Partisi'nin İstanbul Beyoğlu Belediyesi'nde ilk infaz yapıldı. Bu arada şunu da söyleyeyim sigorta primlerini Cemil Bey de söylemişti galiba bütün belediye başkanlarımız haklı olarak bunu dile getiriyorlar. Sigorta primlerini ödemeyenlerin yalnızca %4'üyüz galiba, belki de %5'iyiz CHP'li belediyeler olarak. Biz infaz ediyoruz. Geri kalanlara dokunulmuyor. İnfaz yalnızca bize yapılıyor. Bir başka tehlike bu vesayet kullanımıyla ilgili vesayetin kullanım sıklığıdır.

Sayın konuklar, Anayasa Mahkemesi 2012 yılında aldığı bir kararla merkezi yönetimin vesayet yetkisinin istisnai bir yetki olduğunu öngörmüştür. İstisnai bir yetki yani istisnai olarak kullanılmalı. Çok sık kullanılmamalı. Anayasa Mahkemesi'nin değerlendirmesi böyle. Cumhuriyet Halk Partisi Genel Başkan Yardımcımız Sayın Gül Çiftçi geçtiğimiz Aralık ayının 24'ünde bir rapor hazırladı ve parti bunu kamuoyuyla paylaştı. Sayın konuklar, istisnai olarak kullanılması gereken Anayasa Mahkemesi'nin 2012 tarihli kararına göre, istisnai olarak kullanılması gereken vesayet yetkisi bu rapora göre 674 sayılı kanun gücünde karnamenin çıktığı tarihten bu yana geçen son 8 yılda 154 kez kullanılmıştır. 154 kez. E bu olmaz, kabul edilemez.

Bunun 26'sı tek başına rekor kıran Diyarbakır Belediyesi tahmin edebilirsiniz. Diyarbakır Belediyesini Van Belediyesi galiba 24'le izliyor. Buralarda yaşayan yurttaşlarımızın sayısı 11 milyon. 11 milyon yurttaşımız bu vesayet yetkisinin kullanıldığı illerin seçmeni ve 11 milyon yurttaşımızın oyu çöpe gidiyor. Çöpe atılıyor biraz önce söylemiş olduğum o standart nedeniyle.

Öncelikle vesayet konusunu tartışacak olanlara söylüyorum. Bizim üyelerimize söylüyorum. Biz bunu böyle önemsiyoruz. Öncelikle tartışılmasını gerekli gördüğüm vesayet konusundaki soru şu. Acaba bir alan hem özerklik alanı hem de vesayet yetkisinin kullanıldığı bir alan olabilir mi teknik olarak? Bir alan düşünün ki o alana idari ve mali özerklik verilmiş. Peki o alanda acaba vesayet yetkisi teknik olarak, hukuki olarak kullanılabilir mi? Bu bana aykırı geliyor.

Sayın konuklar, 1982 Anayasası'nda, şu andaki anayasamızda, yerel yönetimlerin idari ve mali özerkliğe sahip olduğuna ilişkin herhangi bir hüküm yoktur. Bu anayasa, yerel yönetimlerin görev ve yetkilerinin yasayla tanımlanacağını söylemektedir, öngörmektedir. Bu tarihten sonra çıkarılan 5393 sayılı belediye yasasının üçüncü maddesi, yerel yönetimlere, bunu çok iyi hatırlıyorum, Cemil Bey de biraz önce söyledi, sayın Büyükşehir Belediye Başkanı, yerel yönetimlere idari ve mali özerklik vermiştir. Çok açık bir biçimde idari ve mali özerklik sağlanmıştır. Aynı şey, o tarihte yine 2005 yılında çıkarılan bir başka yerel yönetim birimi olan il özel idarelerinin üçüncü maddesinde de öngörülmektedir. İl özel idareleri yasasının üçüncü maddesinde de il özel idarelerinin özerk olduğu söylenmektedir.

Şimdi sayın konuklar 2005 yılında çıkarılan 5393 sayılı belediye yasasının bir önceki yasa tarihi 1930'dur. 1580 sayılı yerel yönetimler yasası 1930 yılında çıkarılmıştır. 1930 ve 2005. Bu arada iki anayasa değişikliği var. Bir 61 anayasası, bir de 82 anayasası. Ben şöyle

düşünüyorum, bilmiyorum katılır mısınız? 1580 sayılı belediyeler yasasının çıkarıldığı 1930 tarihinde daha Türkiye Cumhuriyeti kurulalı yedi yıl geçmiş. O yasada güçlü bir merkezi yönetimin öngörülmesi bir açıdan doğal karşılanabilir. Çünkü üniter devletin güçlü olması için merkezi yönetimin güçlü olması düşünülmüş olabilir. Böyle bir siyasi değerlendirme yapılmış olabilir. Ama bu, o tarihteki bir değerlendirmedir.

Şimdi 21.yüzyıldayız. 1930'dan bu yana çok şey değişti, çok algı değişti, çok yönetim, yapısı, tekniği, tercihi değişti. Ben içinde bulunduğumuz dönemde, bu yıl 21.yüzyılın ilk çeyreğini tamamlıyoruz. İçinde bulunduğumuz dönemde üniter devletin güçlü olması için yerel yönetimlerin güçlü olmasının gerekli olduğuna inanıyorum.

Sayın konuklar, bir sorun daha söyleyip konuşmamı tamamlayacağım. Dikkat çekmek istediğim sorun, idarenin bütünlüğü ilkesiyle vesayet yetkisinin ya da vesayet kurumunun ilişkileridir. Şimdi, biraz önce başka bir nedenle söyledim. Anayasanın 123.maddesine göre merkezi yönetim ve yerel yönetim bir bütündür. Aslında merkezi yönetimde kamu yararı gözeterek çalışıyor. Belediyelerde burada belediye başkanlarımız var. Yerel yönetimlerde kamu yararı gözeterek çalışıyor değil mi? Her ikisi de öyle çalışıyor. Her ikisi de kamu hizmeti üretiyor. İdarenin iki parçası, bütünün iki parçası. Ama anayasanın 127.maddesi bu ikisinin kamu yönetiminin bütünlüğünü oluşturmaya karşı merkezi yönetimin yerel yönetimler üzerinde bir vesayet yetkisine sahip olduğunu kamu hizmetinin bütünlüğünü sağlamak gerekçesiyle açıklamaktadır. Acaba böyle mi?

Ben hukukçu değilim. Ama bu benim mantığıma uygun gelmiyor. Kamu yararı gözetken iki birim, kamu hizmeti üreten iki birim. Ama bu birimlerden merkezi yönetimin, merkezi yönetim parçasının yerel yönetim parçası üzerinde bir vesayet yetkisi kurması gerekiyor ki kamu hizmetlerinde bütünlük sağlansın. Ya böyle iş olur mu Allah aşkına? Bana göre olmaz. Ben olmaması gerektiğini düşünüyorum. Yalnızca bu değil. Anayasanın 127.maddesinin vesayet yetkisini getiren öteki gerekçeleri için de aynı şeyi söylüyorum.

Öteki gerekçeler şunlar, sayın konuklar. Kamu görevlerinde birliğin sağlanması, toplum yararının korunması, yerel ihtiyaçların gereği gibi karşılanması. Anayasa, belediyelerin bunu yapamayacağını düşünüyor anlaşılan. Gereğince yapamayacağını düşünüyor ki anayasamızı merkezi yönetime bunların sağlanması için yerel yönetimler üzerinde bir vesayet kuracaksınız diyor. Bunun da yanlış olduğu kanısındayım. Benim düşüncem şöyle. Diyelim ki bunlar doğru. Diyelim ki bunlar gerekli. Anayasa doğru bir saptamada bulunmuş. Bunu varsayalım. Acaba o zaman bunu merkezi yönetimdeki bazı memurların, karar alarak seçilmiş belediye başkanlarına bunu tebliğ etmeleri yerine, acaba bunların yasalarla, kalkınma planlarıyla ya da yargı kararlarıyla sağlanması olamaz mı? Bunun düşünülmesinin gerekli olduğunu sanıyorum.

Tartışılacak çok konu var, tartışmaya açılacak çok konu var gerçekten. Onlara girmiyorum, girmeyeceğim. Konuşmamın sonunda ulusumuzun son beş yılda çok ciddi sorunlar yaşadığını hep birlikte yaşadığımızı biliyoruz zaten, ifade etmek istiyorum. Önce COVID salgınını yaşadık sayın konuklar. Sonra depremi yaşadık değil mi? Sonra bir deprem faciasını yaşadık. 50 bin insanımızı kaybettik. 10 binlerce konut yıkıldı. Milli servet gitti. Şimdi de bir yoksulluk yaşıyoruz. Bir başka felaketin içindeyiz ulus olarak. COVID salgını, deprem, şimdi de yoksulluk.

Belediyelerimiz, tabii ki başta Cumhuriyet Halk Partili belediyeler ama parti ayrımı yapmaksızın söylemek ihtiyacı duyuyorum genel olarak belediyelerimiz COVID salgını sırasında da deprem sırasında da çok başarılı sınav verdiler. Gerçekten kendilerini kutlamak gerekir. Şimdi de yoksulluğun koyulaştığı, derinleştiği bu dönemde belediye başkanlarımız bana göre yine çok başarılı bir sınav vermekteler. Bu Türkiye'de yerel yönetimler adına çok önemsenmesi gereken bir durumdur. Türkiye yerel yönetimlerine, halkımız yerel

yönetimlerine artık farklı bir biçimde bakmaya başlamalıdır. Yerel Reform Girişimi Derneği olarak da biz bu farklı bakışa katkıda bulunmak istiyoruz. Hepinize saygılar sunuyorum. Hepinizi sevgiyle selamlıyorum. Hepinize hoşgeldiniz diyorum. Sağ olun.

SUNUCU

Evet, Sayın Karayalçın'a kıymetli konuşmaları için bizler de çok teşekkür ediyoruz. Artık bu değerli buluşmanın sunumlar ve tartışmalar bölümünü başlatmanın zamanı geldi.

Bölüm kolaylaştırıcılığını üstlenmek üzere Yerel Reform Girişimi Derneği Yönetim Kurulu üyesi sayın Dr. Nazlı. Kayı'yı sahneye arz ediyoruz ve değerli konuşmacılarımız, sayın akademisyen Prof. Dr. Levent Köker'i, değerli hukukçu ve siyaset insanı önceki dönem İzmir Milletvekili ve Urla Belediye Başkanı Sayın Bülent Baratalı'yı, ve 9 Eylül Üniversitesi İktisat Bölümü öğretim üyesi sayın Dr. Aydın Arı'yı sahneye arz ediyoruz.

Keyifli bir tartışma ortamı diliyoruz ve yönetimi sizlere bırakıyoruz. Hoşçakalın.